

Betjentene skal således møde lokalt og primært patruljere i de lokale miljøer og dermed have det lokale kendskab. Det gælder også de steder, hvor stationen måske er lukket om natten, fordi der er for få personlige henvendelser, til at det kan betale sig at holde døgnåbent, altså at der ikke altid er behov for at holde døgnåbent. Her vil betjentene fortsat møde lokalt, tage en patruljevogn og køre ud i det lokale miljø.

For at sikre, at der altid er en patruljevogn i nærheden, vil der blive installeret GPS i alle patruljevogne, så vagtcentralen kan se, hvor patruljevognene er, og om de er optaget eller ledige. Og skulle der i et område blive lidt langt mellem de grønne prikker, altså de ledige vogne, ja, så kan man altså bede andre vogne om at trække hen i det område, og på den måde bliver der en enorm fleksibilitet, som vi ikke har i dag, en fleksibilitet, hvor alle kan hjælpe hinanden hurtigt og enkelt, og hvor det er muligt at bevare overblikket.

Det betyder, at det fremover ikke gør noget, hvis stationens ene eller to patruljevogne bliver optaget, som vi har hørt andre ordførere være inde på, for så vil der være andre vogne, der trækker ned i området. Og skulle der være behov for flere patruljevogne, ja, så vil borgerne altså fortsat få den nødvendige hjælp hurtigt.

I dag er det jo sådan i langt de fleste politikredse, at der er så lidt personale, at blot en eller to opgaver betyder, at de næste borgere pænt må vente, uanset hvor alvorligt det er. Alternativt skal vagthavende til at ringe rundt til nabokredsene og høre, om de har nogle ledige vogne. Derfra skal man så spørge vognene, hvor de er henne, om de er ledige, om de kan blive det, om de eventuelt kan assistere nabokredsen. Så skal man tilbage til den første vagthavende, der ringede. Alt det her tager simpelt hen alt for lang tid, og det er spild af ressourcer, og det vil blive løst fremover.

Samtidig kan der komme mere personale på gader og stræder, når der ikke altid på alle understationer skal sidde en vagthavende og passe på, at lyset er tændt, og betjene den ene borger, der måske kommer i løbet af en tre, fire nattevagter. Faktisk er det sådan i dag, at der i mange politikredse om natten kun møder personale til en enkelt patrulje og så en vagthavende. Patruljen kører ud, og vagthavende sidder tilbage og sørger for, at lyset på stationen er tændt. Og i mange politikredse kan vagthavende sidde stort set hele natten, uden at der kommer et øje. Telefonen ringer måske tre eller fire gange i løbet af

natten, men de anmeldelser om stjålet vasketøj kunne nu nok nemt klares et andet sted.

Med reformen får vi større og mere slagkraftige politikredse, der kan løse alle opgaver uden at skulle spørge om hjælp hver og hver anden dag. Der skabes en fleksibilitet, så indsatsen kan rettes mod de områder, hvor der er problemer.

Der investeres desuden massivt i ny teknologi, så hver enkelt patruljevogn bliver en rullende politistation, der kører frem til stedet og løser opgaven på stedet for så at køre videre til den næste opgave. Betjentene bliver udstyret med bærbare computere, så de ikke først, som det er i dag, skal køre frem til gerningsstedet, skrive det hele ned i deres lommebog, køre tilbage til stationen for så der at skrive præcis det samme ind i computeren en gang til, som man lige har skrevet i lommebogen. For med de bærbare computere kan sagen skrives færdig ude på stedet, og så kan man blot printe eller sende videre, når arbejdsdagen er ved at være slut.

Hvad angår domstolene, har en reform også længe været tiltrængt. Med reformen får vi færre og større byretter, der typisk vil have seks-otte dommere.

Alle sager starter fremover i byretten, også nævningsager. Det betyder, at der bliver mulighed for en reel toinstansprøvelse af både skyldspørgsmålet og strafudmålingen. Det har længe været tiltrængt. Mere principielle sager kan jo så fortsat starte i landsretten, men hovedreglen bliver altså, at alle sager starter i byretten. Det betyder, at byretten skal have dommere nok til at køre både en nævnings sag, hvilket jo kræver tre dommere, og en større civilsag med kollegial behandling, hvilket også kræver tre dommere. Og skal der så være en dommer eller to til de øvrige opgaver, ja, så skal byretterne altså have en størrelse, hvor der er en seks-otte dommere.

Der bliver lidt længere til byretten for borgerne, men til gengæld får vi en større faglig bredde og kvalitet i byretterne, idet dommerne kan tale sammen om sagerne og har mulighed for at specialisere sig mere, end de har i dag. Borgerne skal således bevæge sig lidt længere end i dag, men de får til gengæld mere for pengene. I øvrigt vil det for borgere, som skal møde i nævningsager, være sådan, at de altså fremover ikke skal køre helt til landsretten, men kan nøjes med at møde i byretten. Så for nogle vil der blive kortere, og for nogle vil der blive lidt længere, men for langt de fleste vil det være præcis det samme som i dag, for byretterne bliver jo placeret i de større byer.